

ЯРОСЛАВ ХАШЕК
ЗА ПОЛИЦЕЙСКОТО КУЧЕ И
СЪПРУЖЕСКАТА ИЗНЕВЯРА

Превод от чешки: Таня Капинчева, 2016

chitanka.info

I.

При днешното състояние на всеобща корумпираност и безнравственост не е чудно, че поддържах отношения с жената на своя приятел — полицейския старши стражар Пацак, от когото се боеше цялата околност.

Веднъж старшият Пацак се върна от главното полицейско управление в Прага, където беше в командировка. Вечерта се отби при мен и ме извика да отида с него в гората, съпровождайки го на обиколките му. Беше необичайно мълчалив. Когато стигнахме до деветте кръста в дъното на гората между скалите, каза, че трябва нещо да ми сподели. Седнахме на един от деветте стари гроба и Пацак започна:

— Знаете ли, жена ми ми изневерява?

— Собствената или чуждата?

— Собствената.

— Това не е възможно, доколкото познавам жена ви.

Усмихна се горчиво:

— Имам доказателства.

Извади от джоба си чакмака, който й дадох онзи ден.

— Намерих това огниво в нейното шкафче, за което беше забравила ключето.

Взех спокойно чакмака и го сложих в джоба си:

— Благодаря ви, най-последно го намерих. Преди известно време го загубих в гората. Ама че случайност!

Повтори думите ми:

— Ама че случайност! — и извади от джоба си писмо.

Това беше писмото, което преди около седмица й хвърлих през прозореца в стаята, а там пишеше: „Ела утре до Вълчи дол в три час.“.

— Намерих и това писмо — рече измаменият съпруг.

Взех го в ръце и го разгледах съвсем равнодушно:

— Писано е от мъжка ръка.

— Със сигурност от мъжка ръка — рече полицейският старши стражар, — а почеркът прилича на вашия.

— Почти изцяло — кимнах, — аз правя само друго „п“ и „з“ не го извивам надолу, бедни приятелю. Този почерк е съвсем обикновен бакалски почерк.

Пацак въздъхна:

— Намерих още и тази коса.

Отрязана ми я преди три месеца. Беше привързана с розова панделка.

— Това вече минава всякакви граници! — възкликнах. — Кой би помислил това за вашата съпруга, това не са детски коси. Това са груби мъжки. Брюнет е, вижда се.

— Косата има същия цвят като вашата — говореше моят нещастен приятел.

Изскубнах си няколко и сравних:

— Същият цвят е, със сигурност е брюнет, както казах.

Известно време мълчахме. Погледна ме тъжно, хвана ме за ръка и каза разгорещено:

— Дайте ми съвет какво да правя, намерих и други неща.

Извади от малкото джобче снимка. Преди три седмици ме снима приятел, с когото се къпахме в реката как седя с бански на сал.

— Този господин ми се струва много познат — възкликнах. — Без съмнение съм го виждал някъде.

— И аз съм го виждал някъде — съгласи се нещастният приятел, праметна пушката си през рамо и стана.

Тръгнахме по долината на потока. Той вървеше с наведена глава и в очите му имаше сълзи:

— Само ако знаех кой е той!

Когато плаче полицейски старшина, това е най-трогателното явление. Успокоявах го с многозначителни думи, посочвах, че не трябва да взема толкова на сериозно случая на жена си Лидка и че може например да става въпрос само за невинна шега. Нещастникът обаче горко нареждаше:

— Ама тази коса, коса, тази снимка, това писмо. Така постъпи тя с мен, а аз толкова я обичам. — Спря и ми подаде ръка: — Приятелю, вие със сигурност ме разбирате, аз, аз, аз разчитам на вас, че ще ми помогнете да намеря този мръсник, аз ще го предам.

Излязохме от гората и вървахме между житата към селото. В тишината на вечерта между златните класове на житото имаше две сърца за госпожа Лидка.

В края на селото спряхме в гостилницата. Когато изпихме по няколко чаши, Пацак заяви, че ще си говорим на „ти“ и ще бъдем като братя — всичко мое е и негово. След това взе назаем пет крони и се поделихме, като преди това ме увери, че през нощта ще мисли как да разплете този възел.

Сутринта дойде при мен и рече:

— Ще издирим този негодник с помощта на полицейско куче.

Още същия ден замина за Кладно и докара оттам немската овчарка Яго.

II.

Полицейските кучета днес играят голяма роля в криминалистиката. Чистокръвната раса на немските овчарки ползва, когато са на служба, охрана като официални лица. Да удариш такова куче означава престъпление на публично насилие. В последно време полицейските кучета се считат в съдебното производство за важни свидетели и определено не е далеч времето, когато съдът ще реши, че могат да бъдат накарани да полагат клетва, че говорят истината. Главният фактор при тях е обонянието. Такова едно куче, предназначено за служба по безопасност, подушва нехайно хвърлена клечка на мястото на деянието и тръгва по стъпките на престъпника, душещо във въздуха нежните молекули на специфичната миризма, с която се е запознало при подушване на предмета. Пълзи след тази следа и понякога може да сгреша и радостно да се разлае пред своя бивш собственик, който го е продал на полицаите. И тук може би има само едно нещо, а именно улавя се и се затваря този, на когото полицейското куче обърне внимание със съобразителността си, този, когото посочва с необичайно развитото си обоняние.

Та, когато моят беден приятел си доведе Яго, веднага разбрах, че работата е зле. Ще даде на кучето да подуши моята фотография, моята коса, вързана с розова панделка, писмото и другите дребни неща, и това най-известно куче на нашето време със сигурност ще ме намери, особено след като трябва да присъствам, за да изпълня обещанието си да помогна на измамения мъж. Беше преди опита. Кучето седеше вързано на двора. Бях готов на всичко. Полицейският старшина отиде за *corpora delicti*^[1], за да ги даде на Яго да ги подуши, и тогава извърших нещо низко. *Натиках с фиба, много дълбоко в двете ноздри на полицейското куче, памучна прежда.*

И когато след малко измаменият старшина пристигна с моята снимка, моята коса и моето писмо и предложи тези неща на Яго за подушване, нещастното овчарско куче подви опашка, и с болезнен вой избяга от двора към бездревския рибарник. Изтичахме след него и

видяхме как скача във водата и как от шлюза около двайсет метра се потопява, и изчезва в зелените води. То се удави от отчаяние, защото бе загубило обоняние и с кариерата му беше свършено.

Любопитен съм само какво ще измисли сега моят беден приятел, за да намери най-после този, който спи с жена му.

[1] Веществени доказателства. — Бел.прев. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.